

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: P-301/2019-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Požegi, po sucu Ljubomiru Mirković, kao sucu pojedincu, u građansko-pravnoj stvari tužiteljice Sanele Domić, OIB 28832200352, Završje, Vinogradska 9, 34000 Požega, zastupane po opunomoćeniku Maji Nepehal, odvjetnici u Požegi, Mesnička 2, 34000 Požega, protiv tuženika Zagrebačke banke d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB 92963223473, zastupan po opunomoćenicima – odvjetnicima iz OD Porobija & Porobija j.t.d., Iblerov trg 10/VII, Galleria Importanne, p.p. 92, 10000 Zagreb, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, vr. p. s. 6.475,91 EUR, nakon javne glavne rasprave zaključene 11. svibnja 2026. u nazočnosti tužiteljice, opunomoćenika tužiteljice i opunomoćenika tuženika Borne Kustec, odvjetnika iz OD Porobija & Porobija j.t.d., na temelju članka 335. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, 16. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da su dijelovi Ugovora o kreditu broj Ugovora: 7103355913, zaključen dana 26. listopada 2006. između tužiteljice Sanele Domić, OIB 28832200352, Završje, Vinogradska 9, 34000 Požega i tuženika Zagrebačke banke d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB 92963223473, u članku 2a u kojem je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva jednostranom odlukom banke, a o kojoj nije pojedinačno pregovarano, ništetna.

II Utvrđuje se da su dijelovi Ugovora o kreditu broj Ugovora 7103355913, zaključen dana 26. listopada 2006. između tužiteljice Sanele Domić, OIB 28832200352, Završje, Vinogradska 9, 34000 Požega i tuženika Zagrebačke banke d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB 92963223473, u članku 1. u kojem je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica i kamata uz švicarski franak, koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva a o kojoj nije pojedinačno pregovarano, ništetna.

III Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB 92963223473, da tužiteljici Saneli Domić, OIB 28832200352, Završje, Vinogradska 9, 34000 Požega, na ime povrata stečenog bez osnove odnosno razlike između ugovorene kamate i kamate koja se mijenjala jednostranom odlukom tuženika o kojoj se nije pregovaralo te razlike u tečaju CHF isplati iznos od 6.475,91 EUR (šesttisućaćetristosedamdesetpeteuradevedesetjedancent) sa zakonskom zateznom kamatom od dana 1. siječnja 2008. pa do dana 31. srpnja

2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 % poena, a od dana 1. kolovoza 2015. pa do dana 31. prosinca 2022. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 % poena, a od dana 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 % poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili graničnu kamatnu stopu proizašlu iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 % poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine počevši od dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do isplate (u daljnjem tekstu: zatezna kamata), i to:

- za mjesec svibanj 2010. na iznos od 63,79 EUR počev od 1. lipnja 2010.;
- za mjesec lipanj 2010. na iznos od 103,23 EUR počev od 1. srpnja 2010.;
- za mjesec srpanj 2010. na iznos od 93,54 EUR počev od 1. kolovoza 2010.;
- za mjesec kolovoz 2010. na iznos od 116,34 EUR počev od 1. rujna 2010.;
- za mjesec rujan 2010. na iznos od 109,96 EUR počev 1. listopada 2010.;
- za mjesec listopad 2010. na iznos od 98,39 EUR počev od 1. studenog 2010.;
- za mjesec studeni 2010. na iznos od 98,74 EUR počev od 1. prosinca 2010.;
- za mjesec prosinac 2010. na iznos od 112,77 EUR počev od 1. siječnja 2011.;
- za mjesec siječanj 2011. na iznos od 105,49 EUR počev od 1. veljače 2011.;
- za mjesec veljaču 2011. na iznos od 103,17 EUR počev od 1. ožujka 2011.;
- za mjesec ožujak 2011. na iznos od 97,61 EUR počev od 1. travnja 2011.;
- za mjesec travanj 2011. na iznos od 106,43 EUR počev od 1. svibnja 2011.;
- za mjesec svibanj 2011. na iznos od 130,47 EUR počev od 1. lipnja 2011.;
- za mjesec lipanj 2011. na iznos od 122,57 EUR počev od 1. srpnja 2011.;
- za mjesec srpanj 2011. na iznos od 160,42 EUR počev od 1. kolovoza 2011.;
- za mjesec kolovoz 2011. na iznos od 159,38 EUR počev od 1. rujna 2011.;
- za mjesec rujan 2011. na iznos od 123,57 EUR počev od 1. listopada 2011.;
- za mjesec listopad 2011. na iznos od 121,64 EUR počev od 1. studenog 2011.;
- za mjesec studeni 2011. na iznos od 117,00 EUR počev od 1. prosinca 2011.;
- za mjesec prosinac 2011. na iznos od 124,34 EUR počev od 1. siječnja 2012.;
- za mjesec siječanj 2012. na iznos od 131,29 EUR počev od 1. veljače 2012.;
- za mjesec veljaču 2012. na iznos od 130,33 EUR počev od 1. ožujka 2012.;
- za mjesec ožujak 2012. na iznos od 127,03 EUR počev od 1. travnja 2012.;
- za mjesec travanj 2012. na iznos od 128,34 EUR počev od 1. svibnja 2012.;
- za mjesec svibanj 2012. na iznos od 131,20 EUR počev od 1. lipnja 2012.;
- za mjesec lipanj 2012. na iznos od 128,26 EUR počev od 1. srpnja 2012.;
- za mjesec srpanj 2012. na iznos od 122,29 EUR počev od 1. kolovoza 2012.;
- za mjesec kolovoz 2012. na iznos od 92,52 EUR počev od 1. rujna 2012.;
- za mjesec rujan 2012. na iznos od 88,77 EUR počev 1. listopada 2012.;
- za mjesec listopad 2012. na iznos od 94,15 EUR počev od 1. studenog 2012.;
- za mjesec studeni 2012. na iznos od 92,77 EUR počev od 1. prosinca 2012.;

- za mjesec prosinac 2012. na iznos od 94,63 EUR počev od 1. siječnja 2013.;
- za mjesec siječanj 2013. na iznos od 88,50 EUR počev od 1. veljače 2013.;
- za mjesec veljaču 2013. na iznos od 91,00 EUR počev od 1. ožujka 2013.;
- za ožujak 2013. na iznos od 94,76 EUR počev od 1. travnja 2013.;
- za travanj 2013. na iznos od 91,39 EUR počev od 1. svibnja 2013.;
- za svibanj 2013. na iznos od 85,02 EUR počev od 1. lipnja 2013.;
- za lipanj 2013. na iznos od 82,97 EUR počev od 1. srpnja 2013.;
- za mjesec srpanj 2013. na iznos od 83,55 EUR počev od 1. kolovoza 2013.;
- za mjesec kolovoz 2013. na iznos od 87,91 EUR počev od 1. rujna 2013.;
- za mjesec rujan 2013. na iznos od 92,53 EUR počev od 1. listopada 2013.;
- za mjesec listopad 2013. na iznos od 90,59 EUR počev od 1. studenog 2013.;
- za mjesec studeni 2013. na iznos od 92,41 EUR počev od 1. prosinca 2013.;
- za mjesec prosinac 2013. na iznos od 91,88 EUR počev od 1. siječnja 2014.;
- za mjesec siječanj 2014. na iznos od 84,98 EUR počev od 1. veljače 2014.;
- za mjesec veljaču 2014. na iznos od 86,33 EUR počev od 1. ožujka 2014.;
- za mjesec ožujak 2014. na iznos od 84,36 EUR počev od 1. travnja 2014.;
- za mjesec travanj 2014. na iznos od 83,82 EUR počev od 1. svibnja 2014.;
- za mjesec svibanj 2014. na iznos od 81,89 EUR počev od 1. lipnja 2014.;
- za mjesec lipanj 2014. na iznos od 83,66 EUR počev od 1. srpnja 2014.;
- za mjesec srpanj 2014. na iznos od 85,68 EUR počev od 1. kolovoza 2014.;
- za mjesec kolovoz 2014. na iznos od 87,50 EUR počev od 1. rujna 2014.;
- za mjesec rujan 2014. na iznos od 88,07 EUR počev 1. listopada 2014.;
- za mjesec listopad 2014. na iznos od 90,02 EUR počev od 1. studenog 2014.;
- za mjesec studeni 2014. na iznos od 91,08 EUR počev od 1. prosinca 2014.;
- za mjesec prosinac 2014. na iznos od 90,78 EUR počev od 1. siječnja 2015.;
- za mjesec siječanj 2015. na iznos od 91,85 EUR počev od 1. veljače 2015.;
- za mjesec veljaču 2015. na iznos od 91,85 EUR počev od 1. ožujka 2015.;
- za mjesec ožujak 2015. na iznos od 91,85 EUR počev od 1. travnja 2015.;
- za mjesec travanj 2015 na iznos od 91,85 EUR počev od 1. svibnja 2015.;
- za mjesec svibanj 2015. na iznos od 91,85 EUR počev od 1. lipnja 2015.;
- za mjesec lipanj 2015. na iznos od 91,85 EUR počev od 1. srpnja 2015.;
- za mjesec srpanj 2015. na iznos od 91,85 EUR počev od 1. kolovoza 2015.;
- za mjesec kolovoz 2015. na iznos od 91,85 EUR počev od 1. rujna 2015.,
a sve u roku od 15 dana.

IV Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB 92963223473, da tužiteljici Saneli Domić, OIB 28832200352, Završje, Vinogradska 9, 34000 Požega, naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 1.851,26 EUR (tisuću osamstopeidesetjedaneurodvadesetšestcenti) s zateznom kamatom počev od 16. lipnja 2026. pa do isplate, a u roku od 15 dana.

V U preostalom dijelu za iznos od 419,46 EUR (četristodevetnaesturačetdesetšestcenti) i zateznom kamatom na ovaj iznos počev od 16. lipnja 2026. pa do isplate, zahtjev tužitelja za isplatom troška parničnog postupka odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Sanela Domić, OIB 28832200352, Završje, Vinogradska 9, 34000 Požega, podnijela je tužbu protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB: 92963223473, (u daljnjem tekstu: tužiteljica i tuženik) i to 11. lipnja 2019., navodeći u tužbi da je sa tuženikom dana 26. listopada 2006. sklopila Ugovor o namjenskom kreditu za kupnju i adaptaciju kuće pod brojem Ugovora: 3207677031, šifra namjene: 758, partija broj: 7103355913, u iznosu od 87.340,00 CHF, na rok otplate od 30 godina / 360 mjesečnih anuiteta, a sve obračunato prema srednjem tečaju Hrvatske Narodne Banke za CHF za kune (u daljnjem tekstu skraćeno: „HNB“) na dan plasmana (isplate) kredita i otplate kredita na dane plaćanja anuiteta i mogućih obračuna. Početno je ugovorena promjenjiva redovna kamatna stopa i početno je primjenjivana od 4,50% godišnje uz početno ugovoreni mjesečni anuitet od 437,87 CHF, a prema navedenim početno ugovorenim uvjetima, a naknadno su se redovne kamatne stope i anuiteti mijenjali od strane tuženika i zakonom određene, te dodatno uz primjenu srednjeg tečaja HNB za CHF za kune na dane plaćanja anuiteta po kreditu. Stvarno primijenjeni anuitet u otplati kredita prema početno ugovorenim uvjetima za iznos od 437,87 CHF primijenjen je za prvih 10 anuiteta, a nakon su promijenjene redovne kamatne, te je nadalje realiziran je moratorij (početak) u otplati kredita.

2. Kredit je plasiran 27. studenog 2006. i otplaćivan je vezan uz valutu CHF u HRK, počev od anuiteta za prosinac 2006. koji je dospijevao dana 1. siječnja 2007. do zaključno s anuitetom za kolovoz 2015. koji je dospijevao 1. rujna 2015. i koji je plaćen u rujnu 2015., s time da je na dan 30. rujna 2015. obračunata i provedena konverzija kredita iz valute CHF u valutu EUR.

3. Ubrzo nakon sklapanja Ugovora o kreditu tuženik je kamatnu stopu jednostrano mijenjao, a pri čemu je nakon svake promjene ukupno zaduženje tužitelja bilo veće i tužitelj je na ime redovne kamate zbog njenih promjena više otplatio novčanih sredstava no što je izvorno ugovoreno.

4. Tužiteljica je ocijenila kako je ništetna ugovorna odredba isprave o pravnom poslu kreditnog odnosa u okviru koje bi bila sadržana ugovorna klauzula temeljem koje banka kreditor ima pravo na jednostranu izmjenu ugovorene kamatne stope pa se radi o djelomičnoj ništetnosti koja za sobom ne povlači ništetnost cijelog Ugovora. Zbog djelomične ništetnosti, a koja je ništetnost utvrđena donošenjem presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/2013-4 od 13. lipnja 2014., a što znači da je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2012. u kojoj je utvrđeno da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući Ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i ugovorne odredbe u Ugovorima o potrošačkom kreditiranju – Ugovorima o kreditima na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po Ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tužene banke i drugim internim aktima banke, a da tuženik prije zaključenja i u vrijeme zaključenja Ugovora kao trgovac nije pojedinačno pregovarao s potrošačem kao korisnikom kreditnih usluga te nije utvrdio egzaktnu parametre za promjenjivu kamatnu stopu.

5. Tužiteljica se poziva na pravno utvrđenje iz identificirane presude donesene u parničnom predmetu radi zaštite kolektivnih interesa potrošača u dijelu nepoštenosti odnosno ništetnosti jednostrane promjenjivosti ugovorene redovne kamate bez pojedinačnog pregovaranja i to u smislu odredbe članka 502.c Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP) pa zbog djelomične ništetnosti koja je utvrđena identificiranom presudom donesenom povodom tužbe radi zaštite kolektivnih interesa potrošača a tužiteljica ovom tužbom ostvaruje pojedinačni restitucijski zahtjev kojim potražuje novčani iznos kojega je banka tj. tuženik ostvarila uslijed promjene redovne kamatne stope. U podnesenoj tužbi tužiteljica zahtijeva da su utvrdi da su ništetni dijelovi Ugovora o kreditu, a koji su tužiteljica i tuženik kao ugovorne stranke sklopili 26. listopada 2006., u dijelu u kojem je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva jednostranom odlukom banke, a jer da je ništetna zbog toga što se o istoj nije pojedinačno pregovaralo te da na ime povrata stečenih novčanih sredstava tuženik tužiteljici isplati onaj iznos koji će se u postupku vještačenja utvrditi kao razlika između ugovorena kamate i kamate koja se mijenjala jednostranom odlukom tuženika, a o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Tužiteljica od tuženika potražuje i trošak parničnog postupka.

5.1. Također je istakla kako je nakon zaključenja citiranog Ugovora, a zbog njoj nejasnih tržišnih prilika, a koje joj nisu objašnjene na kvalitetan i stručan način prilikom zaključenja ugovora, došlo do znatnih promjena tečaja CHF u odnosu na kunu što je imalo za posljedicu povećanje obveze s njene strane prema tuženiku kao kreditoru u pravcu otplate anuiteta u kunskoj protuvrijednosti. U samoj ugovornoj odredbi o valutnoj klauzuli nisu joj objašnjeni razlozi niti su vidljivi kriteriji na temelju kojih je ona kao potrošač mogla predvidjeti ekonomske posljedice valutne klauzule vezane uz CHF.

5.2. Nadalje, tužiteljica je istakla da je uredno ispunjavala obveze otplate kredita i unatoč promjenama kamatnih stopa i promjene visine anuiteta te promjene tečaja CHF u odnosu na kunu i povećanje ukupne novčane obveze. Međutim, uslijed zakonskih promjena, a sukladno Zakonu o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15 – dalje ZID ZPK/15) prihvatila je tuženikovu ponudu konverzije kredita te je dana 8. veljače 2016. s tuženikom sklopila Dodatak ugovoru o kreditu radi promjene valute kredita na način da je kredit denominiran u EUR. U tom Sporazumu je utvrđeno da je neotplaćena glavnica kredita u CHF u skladu s izračunom konverzije utvrđena iznosom od 75.206,32 CHF što u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan 30. rujna 2015. iznosi 524.998,17 HRK. Prema izračunu konverzije zbroj uplaćenih iznosa po kreditu u CHF preračunatih u EUR po srednjem tečaju HNB na dan uplate veći je od zbroja anuiteta / rata po kreditu u EUR u skladu s otplatnim planom za kredit u EUR računajući do 30. rujna 2015., a njihova razlika predstavlja preplatu koja na dan 30. rujna 2015. iznosi 8.908,24 HRK. Iznos utvrđen kao preplata iz prvog stavka članka 4. Sporazuma od 8. veljače 2016. koristi se za podmirenje iznosa u visini 50 % svih preostalih anuiteta / rata, a ostatkom preplate korisnik kredita ima pravo raspolagati odmah nakon provedene konverzije u skladu s Dodatkom Ugovoru, o čemu će kreditoru dati nalog za postupanje.

6. Tužiteljica je obrazložila tužbu radi utvrđenja ništetnosti odredbe članka 2. navedenog Ugovora o namjenskom kreditu u dijelu kojim je ugovoreno da je redovna kamatna stopa tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama tuženika tako da je istakla kako je navedenim Dodatkom ugovoru od 8. veljače 2016. uređeno pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istog u odnosu na konvertiranu glavicu, ali nije riješeno pitanje preplaćenih kamata u kreditima u valuti CHF do dana sklapanja ugovora tj. Dodatka, a do koje pretplate je došlo zbog nepoštenog postupanja tuženika, odnosno nezakonitog uvećavanja kamatne stope. Obrazložila je da je kamatna stopa koja je primjenjivana i za simulirani otplatni plan u valuti EUR, za razdoblje od sklapanja Ugovora o kreditu 26. listopada 2006. do dana obračuna konverzije 8. veljače 2016. nezakonito uvećavana jer uvećanje kamatne stope za to retroaktivno razdoblje nije valjano ugovorena niti je moglo biti primjenjivana prilikom obračuna konverzije.

7. Tužiteljica se pozvala na presudu Visokog trgovačkog suda RH koji je donio 13. lipnja 2014. presudu i rješenje poslovni broj 43 PŽ-7129/13-4 kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u točki 1. izreke u dijelu kojim je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interesa i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze o ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima tuženika, a da prije i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik i potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni kamatne stope, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljeno na jednostranom povećanju kamatne stope, pa je time tuženik postupao protivno pozitivnim propisima.

8. Tužiteljica ističe da je navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 riješeno prethodno pravno pitanje ništetnosti ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, a za koja pravna utvrđenja je vezan ovaj sud temeljem članka 502.c Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP) i ističući kako je sklapanjem Dodatka ugovoru o kreditu njoj priznata preplata po konverziji u iznosu od 8.908,24 HRK, ali da taj iznos preplate je isključivo preplata nove konvertirane obveze u EUR, a ne kao preplata temeljem ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi iz Ugovora o namjenskom kreditu za kupnju i adaptaciju kuće pod brojem Ugovora: 3207677031, šifra namjene: 758, partija broj: 7103355913 od 26. listopada 2006. i navedeni iznos je nastao zbog preplate konvertirane obveze u EUR tj. nastao je zbog tečaje razlike zbog ranije obveze u CHF i konvertirane obveze u EUR, a da nigdje nije utvrđena niti prikazana preplata temeljem ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi iz Ugovora o kreditu / broj kreditne partije 7103355913 od 26. listopada 2006., pa podnoseći tužbu protiv tuženika tužiteljica ističe da bi sud nakon izvođenja dokaza trebao donijeti presudu i naložiti tuženiku da mu po osnovi stjecanja bez pravne osnove temeljem promjenjive kamatne stope i tečajnih razlika isplati onaj novčani iznos koji će biti utvrđen u postupku financijsko-knjigovodstvenog vještačenja i to sa zateznom kamatom od

uplate svakog preplaćenog iznosa pa sve do isplate, zajedno s troškom parničnog postupka.

9. Tužiteljica se u odnosu na tečajne razlike referirala tako da je istakla kako ona nije lišena prava na potpuno obeštećenje jer sklopljenim Dodatkom tj. konverzijom ugovora nije uspostavljena pravična ravnoteža ugovornih strana. Iz Dodatka ne proizlazi da se ona sklapanjem istog ne odriče svog potraživanja te se pozvala na presudu Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-6632/2017-10 kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. u točki 1. izreke u dijelu u kojem je utvrđeno da je tuženik u periodu od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik nije potrošača informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a to znači da je tuženik postupao protivno po pozitivnim propisima i onda ona – tužiteljica ima pravo na preplatu i po osnovi tečajne razlike upravo zbog ništetnosti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, a koja se odnosi na svaki kredit koji je sklopljen u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008.

10. Kako je tuženik koristeći ništetnu ugovornu odredbu o valutnoj klauzuli, a uz koju je vezana glavnica CHF kao ugovorenu valutu koristio u razdoblju otplate kredita do zaključno 1. listopada 2015. i nezakonito naplatio veći iznos u kunskoj protuvrijednosti na ime anuiteta iz Ugovor o namjenskom kreditu za kupnju i adaptaciju kuće pod brojem Ugovora: 3207677031, šifra namjene: 758, partija broj: 7103355913 od 26. listopada 2006., tada tužiteljica ocjenjuje da je tuženiku preplatila i po osnovi promjenjive kamate i po osnovi tečajnih razlika određeni novčani iznos, a koji će biti utvrđen u postupku financijsko-knjigovodstvenog vještačenja te će taj novčani iznos, umanjen za priznatu preplatu od tuženika zahtijevati po osnovi restitucijskog zahtjeva, a to tako da na svaki pojedinačni novčani iznos će zahtijevati i zateznu kamatu od dospijeca pa do isplate. Ovo stoga jer je sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju (N.N. br. 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15 i 102/15) sporazum o konverziji sklopljen protivno izričitoj zakonskoj odredbi po kojoj se konverzija mora provesti na način da se položaj tužitelja kao potrošača zbog učinaka valute CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit uz valutu EUR. Radi toga tužiteljica potražuje razliku financijskog iznosa u dijelu u kojem nije izjednačena s položajem u kojem bi bila da je koristila kredit uz valutu EUR.

11. U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti osporava istaknute tužbene zahtjeve kao neosnovane, uključujući pravnu osnovu, visinu te činjenice i razloge kojima je tužiteljica obrazložila svoje tužbe u ovom sporu. Tuženik se protivi tužiteljičinom dokaznom

prijedlogu o provođenju financijskog vještačenja i svih ostalih dokaza predloženih od tužiteljice radi utvrđivanja činjenica s obzirom da se u konkretnom slučaju spor vodi u vezi s pravnim pitanjem.

12. Tuženik je istakao da tužiteljica nije potrošač, a da je na tužiteljici dokaz o suprotnome. Tuženik je istakao i prigovor zastare u odnosu na sve iznose dospjele prije 11. lipnja 2014. te kako je kredit konvertiran sukladno odredbama ZID ZPK/15 i da su tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor 8. veljače 2016. sklopili

Dodatak ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom i tuženik je sve uplate tužitelja, kako s osnove svakog povišenja CHF kamatne stope tijekom otplate, kao i s osnove svakog povišenja CHF tečaja tijekom otplate kredita uzeo u obzir prilikom izrade konverzije i da su iskorištene tj. uračunate za otplatu usporednog EUR kredita, u skladu s odredbama ZID ZPK/15 tada je tuženik – banka prije objave kalkulatora konverzije bila dužna i pribavila mišljenje ovlaštenog revizora da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 19. c. ZID ZPK/15 te je tako mišljenje banka objavila na svojim mrežnim stranicama i onda na strani banke postoji zakonska presumpcija da je izračun izvršen u skladu sa zakonom, a s obzirom na to da je to potvrdio neovisni revizor.

13. Kao bitno tuženik je istakao da je tužiteljica svojom slobodnom voljom prihvatila konverziju i onda je sklapanjem Dodatka/Aneksa Ugovoru o kreditu između tužiteljice i tuženika nastao pravni odnos koji je zakonodavac utkao i imao u vidu kada je tužiteljici ponudio mogućnost konverzije, a koju ponudu banka tužiteljici nije mogla uskratiti. Tuženik se protivio tvrdnji tužiteljice da ju iskazana volja u pravnom poslu radi prihvata konverzije ne obvezuje te da tužiteljica i unatoč prihvatanju konverzije traži povrat naznačenih novčanih iznosa na temelju stjecanja bez osnove, a i na dalje pozivajući na ništetnost odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

14. Tuženik ističe kako je sklopljeni pravni posao povodom prihvata konverzije od strane tužiteljice, a koji je tuženik morao prihvatiti pod prijetnjom Zakonom propisanih sankcija, takav pravni posao kojim su stranke, isključivo po izboru tužiteljice riješile sve

svoje pravne odnose, kako prije tako i poslije konverzije i to na način propisan Zakonom, a kako su sklapanjem Dodatka Ugovoru tužiteljica i tuženik kao ugovorne stranke trajno i konačno uredile svoje pravne odnose tada tuženik izvodi zaključak da tužiteljica, ako je iz bilo kojeg razloga smatrala da joj Zakonom propisani uvjeti konverzije nisu prihvatljivi, nije trebala prihvatiti konverziju koja je bila pravno moguća samo pod uvjetima koji su bili striktno propisani u rečenom Zakonu i tužitelj je, za razliku od tuženika imao punu slobodu izbora kojom se i koristio.

15. Kako su međutim voljom ugovornih strana sva plaćanja u otplati CHF kredita ugovorena kao plaćanja s osnove EUR kredita (i to s učinkom ab initio) pa je obračun svih uplata po ranijoj pravnoj osnovi plaćanja (konvertirani CHF ugovor) izvršen u odnosu na novu pravnu osnovu (postojeći EUR ugovor), tužiteljica više ne može imati zahtjev zbog stjecanja bez osnove pozivom na uvjete CHF kredita, a za potvrdu svog stajališta tuženik ističe kako u prilog tome govori i shvaćanje VSRH iz odluke Rev 1172/2018 od 19. ožujka 2019. koje eliminira zahtjeve po osnovi razlike kamata ili tečajnih razlika u slučaju konverzije kredita, a da i sudska praksa potvrđuje stav tuženika o neosnovanosti tužbenog zahtjeva.

16. Tuženik ukazuje na pravno shvaćanje Građanskog odjela Županijskog suda u Varaždinu od 7. lipnja 2023. u svezi restitucijskih zahtjeva potrošača koji su s bankama sklopili dodatke/aneke ugovora o kreditu kojima je provedena konverzija, a koje glasi: „Petrošač koji je s bankom sklopio dodatak/aneks, kojim je provedena konverzija u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 102/15.), nema pravo na restituciju isplatom temeljem nepoštenih (ništetnih) odredaba o načinu promjene ugovorene redovne

kamatne stope i ugovorenoj valuti glavnice u CHF iz osnovnog ugovora o kreditu.“ (b) Tuženik ukazuje na odluku Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj GŽ-1145/2020-3 od 23. kolovoza 2023. S obzirom da se radi o recentnoj sudskoj praksi, smatra se potrebnim ukazati na obrazloženje spomenute sudske odluke, koja potkrjepljuje navode tuženika: „Stranke su dodatkom ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF koji je sadržavao ništetnu odredbu o jednostranoj izmjeni kamatne stope i ništetnu odredbu o valutnoj klauzuli u CHF, izvršile konverziju kredita u cijelosti u skladu s prisilnom odredbom članka 19.c ZPK-a na način da su svi iznosi plaćeni na ime otplate ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF od 13. prosinca 2005., osim onih koji su eventualno plaćeni na ime zateznih kamata zbog zakašnjenja tužiteljice, iskorišteni u njezinu korist i to za ispunjenje ugovornih obveza koje su ugovorene valjanim dodatkom ugovora o kreditu. Drugim riječima, u obračun konverzije uzeti su i iznosi koji su plaćeni na ime ništetne ugovorne odredbe o jednostranoj izmjeni kamatne stope i ništene ugovorene odredbe o valutnoj klauzuli u CHF. U tom smislu, prema pravnom shvaćanju ovog drugostupanjskog suda, iako ZID ZPK/2015 ne propisuje ništetnost spornih ugovornih odredbi pa stoga niti način restitucije potrošača, u pravnoj situaciji kad su isplate koje je tužiteljica učinila na ime nepoštene ugovorne odredbe o jednostranoj izmjeni kamatne stope i nepoštene ugovorne obveze o valutnoj klauzuli koje su bile sadržane u ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, na temelju među strankama sklopljenog valjanog dodatka tom ugovoru, iskorištene za ispunjenje njezine obveze prema tom dodatku, a utvrđena je preplata iskorištena za ispunjenje budućih anuiteta u valutnoj klauzuli u EUR, ne može se zaključiti da dodatak ugovoru o kreditu nema restitucijski učinak za tužiteljicu u odnosu na nepoštene ugovorne odredbe o jednostranoj izmjeni kamatne stope i nepoštene ugovorne obveze o valutnoj klauzuli koje su bile sadržane u ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF bez obzira na to što ZID ZPK/2015 ne predviđa da se iznosi koji su plaćeni na temelju ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i ugovorne odredbe o jednostranoj izmjeni stope ugovorne kamate ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF vraćaju tužitelju, nego da se iskorištavaju u njegovu korist za ispunjenje ugovornih obveza koje su ugovorene valjanim dodatkom ugovoru o kreditu. Pritom je za dodati da je u oglednom postupku koji se pred tim sudom vodio u predmetu Gos-1/2019, Vrhovni sud Republike Hrvatske, odgovarajući na pitanje važno za jedinstvenu primjenu prava koji mu je uputio Općinski sud u Pazinu, dao sljedeći odgovor: „Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju 10 („Narodne novine“ br. 102/15) ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.“ Osim toga, Ustavni sud Republike Hrvatske rješenjem broj U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. nije prihvatio prijedlog više predlagatelja za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom ZID ZPK/2015 na temelju kojeg Zakona je među strankama sklopljen sporazum o konverziji, ocijenivši taj Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske. Naposljetku, dodatak ugovoru koji je sklopljen u skladu sa ZID ZPK/2015 sadrži odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo, ali su te odredbe odraz prisilnih zakonskih odredbi ZID ZPK/2015 koje je unaprijed odredio zakonodavac, a ne tužena banka. Zbog toga ugovoreni sadržaj aneksa ugovoru o kreditu u smislu članka 49. stavka 5. ZZZP/2014 koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja aneksa, ne podliježu primjeni druge glave („Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima“) trećeg dijela tog Zakona.

17. Predmet spora je utvrđenje ništetnosti dijelova Ugovora o namjenskom kreditu za kupnju i adaptaciju kuće pod brojem Ugovora: 3207677031, šifra namjene: 758, partija broj: 7103355913 od 26. listopada 2006., koji se odnose na promjenjivu kamatnu stopu i valutu uz koju je vezana glavnica i kamata uz CHF te restitucijski zahtjev tužiteljice za povratom preplaćenih iznosa zbog ništetnih odredaba iz Ugovora o namjenskom kreditu od 26. listopada 2006. broj 3207677031 kreditna partija broj 7103355913, u odnosu na jednostranu promjenu kamatne stope i odredbu o valuti CHF tj. odredbu o valutnoj klauzuli na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a koji je naknadno izmijenjen sklapanjem Dodatka Ugovoru o namjenskom kreditu, tj. sklapanjem konverzije na dan 8. veljače 2016.

18. Naime, nije sporno da su tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor 26. listopada 2006. zaključili Ugovor o namjenskom kreditu i da kreditor odobrava tužiteljici kredit u iznosu od 87.340,00 CHF u protuvrijednosti u HRK, sve obračunato prema srednjem tečaju HNB za CHF za HRK, na dan plasmana tj. isplate kredita i otplate kredita na dane plaćanja anuiteta i mogućih obračuna, na rok otplate od 30 godina / 360 mjesečnih anuiteta, za kupnju i adaptaciju kuće. Također nije sporno da se tužiteljica obvezala vraćati kredit u anuitetima koji su vezani uz valutu CHF, a nije sporno da su tužiteljica i tuženik 8. veljače 2016. zaključili Dodatak Ugovoru o navedenom kreditu i da su Dodatkom Ugovoru o namjenskom kreditu suglasno mijenjane i dopunjavane pojedine odredbe osnovnog Ugovora o kreditu tako da je izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom. Nije sporno da je tužiteljica svojom voljom pristupila prihvaćanju konverzije, a konverzija se odnosi na konvertiranje Ugovora o kreditu u bitnim sastojcima i to u dijelu valutne klauzule i u dijelu kamatne stope pa je nakon sklapanja ovog pravnog posla taj pravni posao po sili zakona uključivao promjenu valute kredita iz CHF u EUR, promjenu kamatne stope od datuma sklapanja ugovora do sklapanja Dodatka ugovoru. Nije sporno da je početno ugovorena promjenjiva redovna kamatna stopa od 4,50% godišnje primjenjivana uz ugovoreni početni mjesečni anuitet od 437,87 CHF, a prema navedenim početno ugovorenim uvjetima, a naknadno su se redovne kamatne stope i anuiteti mijenjali od strane tuženika i to Zakonom određene, te dodatno uz primjenu srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK na dane plaćanja kredita. Stvarno primijenjeni anuitet u otplati kredita prema početno ugovorenim uvjetima za iznos od 437,87 CHF primijenjen je za prvih deset anuiteta, a nakon toga su redovne kamatne stope promijenjene te je nadalje realiziran moratorij (početak) u otplati kredita.

Kredit je plasiran 27. studenog 2006. i otplaćivan je vezan za valutu CHF u HRK počevši od anuiteta za prosinac 2006. koji je dospijevao 1. siječnja 2007. do zaključno s anuitetom za kolovoz 2015. koji je dospijevao u rujnu 2015. i koji je plaćen u rujnu 2015., a na dan 30. rujna 2015. obračunata je i provedena konverzija kredita iz valute CHF u valutu EUR, a što je vidljivo iz dokumenta tuženika "Prometi po kreditu / Specifikacija uplata".

19. Tijekom ovog parničnog postupka ostalo je sporno jesu li odredbe osnovnog Ugovora o kreditu kojim je ugovorena redovna kamatna stopa, a koja je tijekom otplate kredita mijenjana jednostranom Odlukom tuženika i odredba o valutnoj klauzuli nepoštene ugovorne odredbe, a posljedično tome i ništetne. Sporno je ostalo i postoji li pravna osnova za isplatom određenih novčanih iznosa, a koji će biti utvrđeni u postupku financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, sve s obzirom na sklopljeni Dodatak Ugovora o kreditu koji je sklopljen sukladno odredbama Zakona o

izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj: 102/15 – dalje: ZID ZPK/15), 20. siječnja 2016.

20. Imajući u vidu da je predmet spora između parničnih stranaka i restitucijski zahtjev zbog nepoštenosti, a posljedično i ništetnosti dijela Ugovora o kreditu od 26. listopada 2006. koji su parnične stranke kao ugovorne sklopile, a u kojem je ugovorena redovna kamatna stopa od 4,50 % godišnje promjenjiva i valutna klauzula uz koju je vezana glavnica CHF, a restitucijski zahtjev tužiteljice je posljedica ništetnosti ugovornih odredaba, razmatrajući sporno pravno pitanje o postojanju ili nepostojanju prava tužiteljice za povratom iznosa koji su posljedica primjene nepoštenih ugovornih odredbi trebalo je poći od odredaba Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03 – dalje ZZP/03).

21. Odredbom članka 81. stavak 1. ZZP/03 propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a odredbom članka 87. stavak 1. ZZP/03 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništava. Stavkom 2. ovog članka propisano je da ništavost pojedine odredbe Ugovora ne povlači ništavost iz samog Ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe.

22. Proizlazi da ako se u postupku utvrdi da je odredba Ugovora u potrošačkom Ugovoru nepoštena u smislu članka 81. stavak 1. ZZP/03 posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe je ništetnost iste. Odredbe ovog Zakona ne reguliraju pravne posljedice ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi pa se sukladno članku 2. stavak 2. ZZP/03 imaju primijeniti odredbe o obvezno pravnim odnosima, a to su odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZOO/05).

23. Odredbom članka 323. stavak 1. ZOO/05, a koja regulira posljedicu ništetnosti, propisano je da u slučaju ništetnosti Ugovora svaka ugovorna strana ima obvezu vratiti drugoj strani sve ono što je primila na temelju takva Ugovora, a ako to nije moguće ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju tada se ima dati odgovarajuća naknada u novcu i to prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako Zakon što drugo ne određuje.

24. Navedene odredbe ZZP/03 i članak 323. stavak 1 ZOO/05 dovoljno govore da je osnovna materijalno pravna posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe pravo potrošača na restituciju tj. njegovo osobno pravo da mu trgovac vrati sve ono što je temeljem nepoštenih odredbi primio i na taj način da ponovno uspostavi pravnu i činjeničnu situaciju kao da tih ništetnih odredbi nije bilo.

25. Treba istaći da nije pravilno pozivanje tuženika na Zakon o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj: 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15, 102/15 – dalje: ZPK/09) jer ZPK/09 regulira drugačije obvezni odnos, a koji je nastao sklapanjem Ugovora o kreditu. Ovdje tužiteljica tužbeni zahtjev temelji na postojanju izvan ugovornog odnosa tj. stjecanja bez osnove, a koji je nastao kao posljedica nepoštenosti i ništetnosti u Potrošačkom ugovoru. Ugovornim odredbama iz Sporazuma o konverziji (Dodatak Ugovoru o kreditu) nije moguće osnažiti nešto što je od početka bilo ništetno i nema pravni učinak tako da tuženik neosnovano

ocjenjuje da je tužiteljica sklapanjem Sporazuma o konverziji izgubila pravo i pravni temelj da restitucijskih zahtjevom potražuje preplaćene iznose koji su posljedica nepoštenih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Naime, ocjena je ovog suda da je pravo na potpunu restituciju potrošača u slučaju nepoštenosti ugovornih odredbi najvažnije pravo potrošača kod zaštite nepoštenih ugovornih odredbi u Potrošačkim ugovorima. Ako se najvažnije potrošačko pravo ukida ili ograničava onda to mora biti propisano u jasnoj odredbi Zakona, a ne može se osnovno pravo potrošača tj. pravo na potpunu restituciju u slučaju ništetnosti odredaba Potrošačkog ugovora, ukidati i ograničiti posredno kroz ekstenzivno tumačenje propisa čija svrha praktično i nije zaštita potrošača od nepoštenih odredbi u Potrošačkim ugovorima. Ograničenja ili čak ukidanje bilo kojeg prava potrošača te pravo na potpunu restituciju treba biti propisano jasnim i nedvosmislenim odredbama Zakona i imati razumnu svrhu. Svako drugo tumačenje odredbi koje bi u konačnosti možda moglo ograničavati prava potrošača na potpunu restituciju mora biti restriktivno i stav je ovog suda da ako je zakonodavac smatrao da konverzijom CHF kredita potrošači trebaju izgubiti pravo na potpunu restituciju, kao posljedicu nepoštenosti pojedinih ugovornih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu tada je to zakonodavac trebao jasno i nedvosmisleno propisati odredbama ZID ZPK/15. Kako zakonodavac to nije učinio tada i ne postoji pravna osnova u smislu odredbe Zakona, a koja bi opravdavala stav da su potrošači koji su konvertirali CHF kredite izgubili potpuno ili djelomično pravo na potpunu restituciju. Upravo je iz odredaba ZID ZPK/15 moguće utvrditi da iste reguliraju konverziju, a ne restituciju i onda s obzirom da je predmet reguliranja ovog Zakona konverzija, a ne restitucija, nedvojbeno treba zaključiti da ovaj Zakon ne sadrži bilo koju odredbu iz koje bi se moglo utvrditi da je konverzijom kredita potrošač izgubio pravo na potpunu restituciju ili da je to njegovo pravo ograničeno. Analizirajući odredbe ZID ZPK/15 razumno se može zaključiti da svrha donošenja ovog Zakona nije restitucija i saniranje ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu već zaštita potrošača koji su sklopili Ugovore o kreditu u valuti CHF ili su vezani za tu valutu od promjenjivog tj. rastućeg tečaja CHF. Ako bi sud prihvatio da potrošači koji su konvertirali kredite nemaju pravo na potpunu restituciju, bez obzira što o tome ne govori nijedna odredba Zakona postavlja se pitanje koji bi razlozi opravdavali takvo, prema njima, ipak diskriminirajuće postupanje. U tom pravcu treba istaći i da je ipak potpuno neprihvatljivo da npr. potrošač koji je podigao kredit 2006., kao i tužiteljica, ali isti nije konvertirao ili čak potrošač koji je kredit podigao u EUR ili uz valutnu klauzulu u EUR ima pravo na potpunu restituciju, a tužitelj koji je kredit konvertirala to pravo uopće nema ili joj je isto ograničeno. Nejasno je i zašto bi tužiteljica koja je konvertirala kredit, u slučaju nepostojanja potpune restitucije ili ograničenja, trebao biti u slabijoj pravnoj poziciji od ostalih tj. drugih kategorija potrošača.

26. U ovom sporu je ključno bilo odgovoriti na pravno pitanje, a u pravcu imaju li potrošači koji su kredit konvertirali pravo na potpunu restituciju ili takvo pravo nemaju.

27. Ocjena je ovog suda da tužiteljica ima pravo kao potrošač koji je kredit konvertirala

na potpunu restituciju jer to pravo nijednom odredbom Zakona nije ukinuto, ograničeno ili dokinuto. Dakle, nema razloga koji bi mogli opravdati postupanje prema kojem potrošači koji su konvertirali kredite stvarno imaju manju razinu zaštite potrošačkih prava i koja im ne omogućavaju ostvarivanje temeljnog potrošačkog prava tj. prava na potpunu restituciju, dok svi ostali potrošači, neovisno o tome dali su

dizali kredite u drugim valutama ili nisu uopće konvertirali CHF kredite, to pravo imaju u punom obimu.

28. Nije u pravu tuženik koji ističe da tužiteljica nema pravni interes postavljati bilo kakav zahtjev prema tuženiku. Ocjena je ovog suda da tužiteljica ima pravo postavljati i deklaratorni i kondemnatorni tužbeni zahtjev prema tuženiku, u slučaju kad je postavio

i deklaratorni tužbeni zahtjev. Naime, odredbom članka 328. ZOO/05 propisano je da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, a kada se ova odredba dovede u vezu s procesnom odredbom članka 187. stavak 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP), a koja odredba regulira mogućnost isticanja deklaratornog zahtjeva za utvrđenjem postojanja ili nepostojanja pravnog odnosa, a koji je između stranaka sporan, tužiteljica ima pravni interes za podnošenjem tužbe na utvrđenje jer potpisani Sporazum o konverziji temeljem odredbi ZID ZPK/15, a kojim su izmijenili kao ugovorne stranke osnovni Ugovor o kreditu u pogledu valutne obveze i iznosa glavnice koja je ostala neotplaćena, ne znači da je tužitelj kao korisnik kredita izgubio pravni interes zahtijevati utvrđenje ništetnosti pojedinih odredbi Ugovora o kreditu. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u svojim odlukama poslovni broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019., Rev-809/2021 od 21. prosinca 2022., Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020. i Rev-1070/2019 od 21. prosinca 2022., upravo zauzeo takvo pravno shvaćanje pa je ovaj sud u obvezi isto cijeniti upravo na taj način.

29. Dakle, sklapanjem Sporazuma o konverziji 8. veljače 2016., tužiteljica nije izgubila

pravo na isticanje nepoštenosti i ništetnosti odredbi osnovnog Ugovora o namjenskom kreditu koji je kao korisnik kredita zaključila s tuženikom kao kreditorom 26. listopada 2006. Također, sklapanjem Sporazuma o konverziji tužiteljica nije izgubila pravo na potpunu restituciju jer su odredbe Ugovora o namjenskom kreditu od 26. listopada 2006. (članak 1. i 2.) a u kojem su ugovorene valutna klauzula i redovna kamata od 4,50 % godišnje, a koja je tijekom postojanja obveze po Ugovoru promjenjiva u skladu s odlukom o kamatnih stopama Zagrebačke banke d.d. nepoštene i nišetne ugovorne odredbe.

30. Saslušana na glavnoj raspravi održanoj 11. svibnja 2026., tužiteljica Sanela Domić je istakla da su se 2006. njezin bivši suprug i ona odlučili vjenčati i kupiti kuću, a kako nisu imali dovoljno novčanih sredstava, a ona je inače komitent Zagrebačke banke d.d., otišla je u Poslovnicu Zagrebačke banke d.d. u Požegi i interesirala se za realizaciju kredita u točno određenom iznosu EUR. Ovo stoga što su znali koliki iznos prodavatelj traži za nekretninu koju su imali namjeru kupiti. Istakla je kada je došla u Poslovnicu Zagrebačke banke d.d. u Požegi razgovarala je s gospodinom Ivanom Radošićem, kojem je određeno rekla koji iznos kredita u EUR želi realizirati, a gospodin Ivan Radošić odmah joj je rekao da će najpovoljniji kredit biti u valuti CHF. Gospodin Ivan Radošić preračunao je onaj novčani iznos koji su trebali u EUR platiti za namjeravanu kupnju kuće i ona se sjeća da su za kupnju kuće trebali isplatiti preko 40.000,00 EUR, koliko je to bilo novčanih sredstava u CHF, nije se mogla sjetiti. Na poseban upit suca iskazala je da joj je gospodin Ivan Radošić rekao da je to najpovoljniji kredit. Naglasila je kako prihvaća sve što je utvrdio vještak, njezina odvjetnica ju je o svemu obavijestila, a određeno je iskazala da i dalje otplaćuje kredit

u valuti EUR i to još 130 i nešto anuiteta. Iskazala je da nije financijski stručna, nije uopće razumjela u ono što je Zakonom propisano kod te konverzije. Međutim, jako joj je bilo teško vraćati kredit jer je anuitet stalno bio povećavan, u jednom periodu čak je anuitet bio skoro duplo veći, a na njezinu sreću u to vrijeme bila je na porođajnom, no jedino situacija zbog primanja je bila zbog porođajskog dopusta puno nezavidnija. Zbog činjenice da su i drugi korisnici kredita u CHF prihvaćali tu konverziju i ona je prihvatila konverziju i potpisala je taj Dodatak. Iskazala je da njoj u banci nitko ništa posebno nije pojašnjavao, a ona je smatrala da ono što joj je rečeno znači ujedno da je za nju i povoljnije. No, nažalost nije bilo tako, a osnovni Ugovor, kao i Dodatak je potpisala, a Ugovor o namjenskom kreditu potpisali su i njezini roditelji kao sudužnici te i bivši suprug. Naglasila je kako su dobili gotovi otiskani Ugovor na potpis. Na poseban upit opunomoćenika tuženika iskazala je da je Ugovor pročitala onoliko koliko razumije. Pojasnila je kako je nešto razumjela iz tih odredaba, a nešto ne, komparirala je to sa Nalazom liječnika o kojem možemo komentirati tako da nešto iz Nalaza razumijemo a nešto ne, jer smo laici. Iskazala je da je u trenutku potpisivanja Ugovora zaključila da će rata kredita zavisiti od tečaja CHF, a da prije toga nikada nije tražila neke informacije o tome kako se kreće tečaj CHF za HRK. Iskazala je da je pitala gospodina Radošića što je interkalarna kamata, a jer je htjela izmijeniti tu odredbu o kamati, po nagovoru onih poznanika koji su se u to razumjeli. No, u svezi s tom interkalarnom kamatom uspjela je dobiti da ju plati u nešto manjem iznosu nego što bi mogao biti od vremena potpisivanja Ugovora pa do isplate kredita. Iskazala je da joj je službena osoba u banci sugerirala da se u Ugovoru upiše da joj banka odobrava kredit u CHF, dok se ona nije razumjela u tu problematiku ali je vjerovala onome što joj je rekao gospodin Radošić. Nije se išla interesirati za kredit u druge banke, bila je vjerna svojoj banci jer je čitavo vrijeme primala plaću upravo u svojoj banci. Iskazala je da prije ovog kredita nije imala kredit u Zagrebačkoj banci d.d. nekretninu koju je kupila realiziranim kreditom nikada nije koristila za neku obrtničku djelatnost, a nije to koristila zato što nikada nije bila vlasnik nekog Obrta ili eventualno imala udjela u nekom Trgovačkom društvu. Kuća koju je kupila bila je isključivo za njezinu obitelj, a u toj kući su odrasla njezina djeca koju je odgojila. Iskazala je kako ima novu adresu, ali kredit još uvijek otplaćuje jer je s bivšim suprugom razriješila odnose u smislu imovine. Na poseban upit opunomoćenika tuženika iskazala je da je njezina odvjetnica rekla zašto zahtijeva kamatu od 5-og dana u mjesecu, a ne od 1-og. To je zato što je imala trajni nalog u svojoj banci i prilikom svake isplate plaće banka joj je ustezala onaj dio koji je utvrđen u Ugovoru. Naglasila je kako prihvaća sve ono što je rekao vještak, a pod tim je mislila na iznose koji su utvrđeni u Nalazu i mišljenju a na ponovni upit opunomoćenika tuženika iskazala je da u vrijeme primanja naknade za vrijeme porođajnog dopusta nije imala dovoljno novčanih sredstava da bih pokrila ratu kredita pa je razliku u tom vremenu doplaćivao njezin sada bivši suprug, a u to vrijeme njezin suprug.

31. Tužiteljica Sanela Domić je uvjerljivo, objektivno i iskreno iskazivala pa je sud njezin iskaz prihvatio u cijelosti upravo zbog toga što je o svim činjenicama svjedočila životno i istinito. Prihvaćajući u cijelosti iskaz tužiteljice te uzimajući utvrđenja iz kolektivne presude utvrđeno je da tuženik nije dokazao da se odredbama ugovora o kreditu koje se tiču promjenjive kamatne stope i valutne klauzule pojedinačno pregovaralo, odnosno da iste nisu bile unaprijed formulirane od strane tuženika i da je tužiteljica imala utjecaj na njihov sadržaj. Takvo postupanje uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača. Navedene odredbe Ugovora o kreditu od 26. listopada 2006. broj

3207677031, kako u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu tako i u odnosu na valutu tj. valutnu klauzulu, jesu nepoštene, a time i nišetne ugovorne odredbe u smislu naprijed navedenih odredaba ZZP/03.

31.1. Iz iskaza tužiteljice je utvrđeno da je sredstava kredita utrošila upravo za kupnju i adaptaciju kuće, dakle sredstava su se koristila isključivo za potrošačke svrhe, a onda je tužiteljica dokazala da je sukladno odredbi članka 3. ZZP/03, ona kao fizička osoba bila potrošač jer je sklopila pravni posao upravo radi realizacije kredita koji je trebao omogućiti kupnju i adaptaciju kuće za sebe i svoju obitelj. To znači da tužiteljica nije djelovala na tržištu eventualno kao obrtnik, nije bila vlasnik trgovačkog društva ili eventualno imala udjele u nekom trgovačkom društvu pa je na taj način iskreno i objektivno dokazala svojstvo potrošača, a to svojstvo potrošača je doista osnovna pretpostavka za pozivanje na načelna utvrđenja iz kolektivne parnice.

32. Naime, test poštenosti ugovornih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli proveden je u kolektivnom sporu u kojemu je pravomoćno utvrđeno da je izostao učinak transparentnosti, a zbog čega su potrošači tj. korisnici kredita bili u nezavidnoj situaciji jer nisu mogli procijeniti bitne gospodarske posljedice koje bi navedene odredbe iz ugovora imale u smislu učinaka na njihove financijske obveze. To znači da tuženik kao banka i jača strana u ugovornom odnosu nije tužitelju kao potrošaču tj. korisniku kredita, dala sve potrebne informacije vezano za predmet Ugovora o kreditu i okolnosti da sporne odredbe ugovora o kreditu prosječnom građaninu tj. korisniku kredita nisu mogle biti jasne ni lako razumljive, a što je, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača i onda se radi o nišetnim odredbama (čl. 81 - 88 ZZP/03).

33. Tuženikov prigovor zastare je neosnovan jer prema pravnom shvaćaju Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Su-IV-33/2022 od 31. siječnja 2022. o početku tijeka zastare u slučaju restitucijskih zahtjeva kao posljedice utvrđenja nišetnosti ugovornih odredbi u CHF, ako je nišetnost ustanovljena, kao u ovom slučaju, već u postupku kolektivne zaštite potrošača, zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena nišetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od naknadnog utvrđenja nišetnosti sadržajno istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se potrošači pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite. Vezano za nišetnu odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi Visoki trgovački sud u Zagrebu je donio presudu poslovni broj PŽ-7129/2013 od 13. lipnja 2014., a tom presudom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. kada je utvrđeno da je tuženik u periodu od 10. rujna 2003. do 21. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima nišetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima tuženika, a da prije i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik i potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni kamatne stope, a što je imali za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju

kamatne stope pa je tuženik postupao protivno pozitivnim propisima. Tužbu je tužiteljica vezano za restitucijski zahtjev po osnovi promjene redovne kamatne stope i po osnovi tečajnih razlika podnijela 11. lipnja 2019., a što znači da je tužba podnesena unutar roka od 5 godina i zbog toga prigovor zastare nije osnovan niti u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu, a niti u odnosu na tečajne razlike jer se rok zastare za promjenjivu kamatnu stopu računa od 13. lipnja 2013., a za tečajne razlike se računa od 14. lipnja 2018., jer je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio presudu poslovni broj PŽ-6632/2017-10 kojom je potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u dijelu izreke kojom je utvrđeno da je tuženik u periodu od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije potrošače informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženik postupao protivno pozitivnim propisima, a radi čega je sud ocijenio da tužiteljica ima pravo na preplatu i po osnovi preplaćene kamate i po osnovi tečajnih razlika.

34. Sud prihvaća stav tužitelja da sklapanjem dodatka osnovnom Ugovoru o kreditu na dan 8. veljače 2016., tužiteljica nije lišena prava na potpuno obeštećenje jer sklopljenim Dodatkom odnosno konverzijom ugovora nije uspostavljena pravična ravnoteža ugovornih strana. Naime, iz teksta Dodatka ugovora ne proizlazi da se tužiteljica sklapanjem istog odriče svog potraživanja zbog ništetnih ugovornih odredbi iz CHF kredita, a i praksa suda EU potvrđuje da zakonska intervencija u predmetne ugovorne odnose ne može imati nikakvih štetnih posljedica za potrošače u smislu njegove zaštite zajamčene Direktivom broj 93/13/EEZ, a što u konkretnom slučaju znači da se tužiteljica vraća u onaj ugovorni stadij kao da ništetne odredbe nisu ni postojale (presuda suda EU, C-118/2017 točka 40. i 43. presude).

35. Dakle, na glavnoj raspravi održanoj 11. svibnja 2026. sud je vršeći uvid u Ugovor o namjenskom kreditu za kupnju i adaptaciju kuće pod brojem Ugovora: 3207677031, šifra namjene: 758, partija broj: 7103355913, od 26. listopada 2006. zatim i u Dodatak ovom ugovoru od 8. veljače 2016. koji su zaključili tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor, utvrdio:

- da je u Ugovoru o namjenskom kreditu tužiteljica realizirala kredit u iznosu od 87.340,00 CHF u protuvrijednosti kuna prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita (članak 1.);
- da se tužiteljica obvezala (članka 2.) tuženiku kao kreditoru platiti kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci banke o kreditiranju građana;
- da su tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor 8. veljače 2016. zaključili Dodatak ugovoru o namjenskom kreditu, a koji Dodatak je osnovnom Ugovoru sklopljen radi provedbe postupka konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF;
- da je Dodatkom osnovnom ugovoru izvršena denominacija u kunama s valutnom klauzulom u EUR na način i u rokovima propisanim ZID ZPK/15;
- da su tužiteljica i tuženik Dodatkom osnovnom ugovoru o kreditu utvrdili preplatu u iznosu od 8.908,24 HRK, da iznos preplate prelazi zbroj anuiteta po kreditu u EUR preostalih na dan 30. prosinca 2015. te se ta preplata koristi za namirenje budućih

dospjelih anuiteta, na način da se 50 % anuiteta / rate podmiruje iz preplate do iskorištenja cjelokupnog iznosa preplate, a zadnjom uplatom iz preplate podmiruje se dio anuiteta / rate koji može biti manji od 50 % anuiteta, te je korisnik kredita u obvezi podmiriti preostali dospjeli iznos anuiteta / rate. Nakon iskorištenja preplate korisnik kredita je obvezan nadalje podmirivati anuitete / rate u punom iznosu;

- da su stranke suglasno Dodatku osnovnom ugovoru utvrdile novi otplatni plan denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

36. Dakle, na okolnost utvrđenja visine tužbenog zahtjeva sud je proveo financijsko - knjigovodstveno vještačenje po vještaku Borisu Belunjaku, a kojem je dato u zadatak da u pisanom Nalazu i mišljenju i to temeljem rješenja poslovni broj P-301/2019-17 od 23. lipnja 2025., utvrdi razlike anuiteta između početno ugovorene kamatne stope i tečaja CHF na dan sklapanja Ugovora o kreditu od 26. listopada 2006. i iznosa koje je stvarno tužiteljica platila do sklopljenog Dodatka osnovnom Ugovoru o kreditu, a temeljem rješenja poslovni broj P-301/2019-31 od 17. veljače 2026., vještak je u pisanom Nalazu i mišljenju trebao utvrditi koliko iznose zatezne kamate na mjesečne iznose utvrđene po osnovi promjenjive kamatne stope i po osnovi tečajnih razlika za razdoblje od plaćanja kredita svakog preplaćenog iznosa do 30. rujna 2015., zatim koliki novčani iznos se dobije kada se od ukupno izračunatih zateznih kamata iskazanih po prethodnom obračunu oduzme iznos preplate utvrđene u Dodatku osnovnom Ugovoru u iznosu od 8.908,24 HRK te i utvrditi postoji li razlika između preostale glavnice kredita koju je utvrdila banka prilikom konverzije kredita i preostale glavnice kredita po početnom otplatnom planu, na dan 30. rujna 2015., uzimajući u obzir samo CHF tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita i prvotno ugovorenu kamatnu stopu. Ako navedena razlika postoji, tada je vještak trebao utvrditi iznos navedene razlike.

36.1. Imenovani vještak Boris Belunjak, stalni sudski vještak iz područja ekonomije, grane računovodstvo i financije je u pisanom Nalazu i mišljenju odgovorio na sve upite iz navedenih rješenja te je detaljno obrazložio metodologiju izračuna razlika i sam izračun, a u Tablicama prikazao pregled primijenjenih kamatnih stopa i anuiteta tijekom otplate kredita tužiteljice u CHF, pregled razlike plaćenih anuiteta do konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR, prema stvarno plaćenim anuitetima u HRK, po primijenjenim redovnim kamatnim stopama i srednjem tečaju HNB za 1,00 CHF za HRK na dane plaćanja u odnosu na početno ugovoreni anuitet u CHF preračunat u HRK prema srednjem tečaju HNB za 1,00 CHF za HRK na dan isplate kredita uz početno ugovorenu redovnu kamatnu stopu od 4,50 %, obrazložio je utjecaj promjene (i povećanja i smanjenja) redovnih kamatnih stopa na više plaćene anuitete do konverzije kredita te i u točki III obrazložio provedenu konverziju kredita iz valute CHF u valutu EUR i u Tablici 6. rekonstruirao obračune i isplate kredita iz CHF i HRK i preračunao glavicu kredita u EUR na dan isplate kredita, 27. studenog 2006., a da bi u točki III utvrdio umanje izračunatih razlika više plaćenih anuiteta do visine ukupno plaćenog za iznos preplate po konverziji kredita iz valute CHF u valutu EUR. Utvrdio je da iznos ukupno više plaćenih anuiteta do 30.09.2015. godine do konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR, između stvarno plaćenih anuiteta u kunama po primijenjenom srednjem tečaju HNB za CHF za kune na dane plaćanja i primijenjenim redovnim kamatnim stopama, u odnosu na anuitet utvrđen srednjim tečajem HNB za CHF za kune na dan isplate kredita i početno ugovorenom redovnom kamatnom stopom od 4,50%, od ukupno više plaćenih anuiteta izračunatih ovim nalazom vještačenja po toj osnovi do visine ukupno više plaćenog od 57.701,01

kuna, umanjen je za iznos priznate preplate tužiteljici prema ugovornoj dokumentaciji o konverziji kredita iz valute CHF u valutu EUR, između tužiteljice i tuženika u iznosu od 8.908,24 kuna, te tako izračunata nominalno umanjena razlika više plaćenog od tužiteljice u korist tuženika tijekom kreditnog odnosa do konverzije kredita do 30.09.2015. godine iznosi više plaćeno 48.792,77 HRK. Zbrojni matematički izračun: 57.701,01 kuna – 8.908,24 kuna = 48.792,77 kuna, a što preračunato tečajem konverzije zbog primjene EUR-a u Republici Hrvatskoj od 01.01.2023. godine tečajem konverzije za 1 EUR = 7,53450 kuna iznosi više plaćeno 6.475,91 EUR .

36.2. U tablici 7. je prikazao razlike po svakom pojedinačnom anuitetu, u kolonama od 4. – 8., tako da se u Tablici 7 može utvrditi izračun više plaćenih anuiteta do visine ukupno plaćenog (uključen utjecaj redovne kamate i valutne klauzule) umanjene za preplatu po konverziji kredita iz valute CHF u valutu EUR. U koloni 7. Tablice 7. je vještak izračunao i prikazao sveukupne razlike više plaćenog do visine plaćenog (uključen utjecaj kamate i valutne klauzule) umanjene za preplatu po konverziji u HRK, a u Koloni 8. Tablice 7., vještak je prikazao ove sveukupne razlike preračunate u EUR. Pojedinačni novčani iznosi i to 481,04 HRK / 63,79 EUR su prema utvrđenju vještaka, na dan 5. lipnja 2010. prvi novčani iznosi koji predstavljaju sveukupne razlike više plaćenog do visine više plaćenog, umanjene za preplatu po konverziji, a zatim se nastavljaju iznosi od 777,82 HRK / 103,23 EUR i sve do iznosa od 692,01 HRK / 91,85 EUR, koji predstavljaju uplaćenu sveukupnu razliku više plaćenog po osnovi utjecaja kamate i valutne klauzule umanjene za preplatu po konverziji na dan 5. rujna 2015. Zbirno je vještak utvrdio da je tužiteljica po ovom osnovu ukupno više platila novčanih sredstava tuženiku, a nakon umanjenja za preplatu po konverziji, u iznosu od 6.475,91 EUR u razdoblju od 5. lipnja 2010. do 5. rujna 2015.

37. Nakon što je sud dostavio strankama putem opunomoćenika pisani Nalaz i mišljenje vještaka Borisa Belunjaka, tužiteljica je putem opunomoćenika 21. travnja 2026. u podnesku istakla kako je zaprimila pisani Nalaz i mišljenje vještaka, da na isti nema primjedbi i da nakon toga predlaže da sud utvrdi da su ništetni dijelovi Ugovora o kreditu od 26. listopada 2006., u dijelu čl. 2 u kojem je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva jednostranom Odlukom banke, a o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i da su ništetni dijelovi Ugovora o kreditu od 26. listopada 2006., u dijelu članka 1. u kojem je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica i kamata uz CHF, a koji su tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjivi, a o kojima se nije pojedinačno pregovaralo. Po osnovi restitucijskog zahtjeva, tužiteljica je zahtijevala, pojedinačno utvrđene novčane iznose, kako stoji u podnesku (stranica 251 – 254 spisa) sa zateznom kamatom od dana dospijeca plaćanja anuiteta pa sve do isplate, ali je na ročištu za glavnu raspravu od 11. svibnja 2026. istakla kako zateznu kamatu na pojedinačne novčane iznose ne zahtjeva od datuma dospijeca plaćanja već od datuma plaćanja i obračuna anuiteta iz CHF u HRK odnosno EUR, a to nije prvi dan u mjesecu već peti dan u mjesecu, kako je utvrdio vještak.

38. Tuženik se protivio ovako postavljenom tužbenom zahtjevu te, kao i tijekom čitavog postupka isticao da je predmet spora zahtjev za isplatom iznosa plaćenih po osnovi ništetnih ugovornih odredaba iz Ugovora o kreditu koji je konvertiran iz CHF valute u EUR valutu, na način da je sklopljen Dodatak / Sporazum sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15 – dalje u tekstu ZID ZPK/15) i da je Vrhovni sud Republike Hrvatske, a nakon

što je ZID ZPK/15 prošao ustavno-pravnu proceduru, zauzeo stav kako tužitelji koji su konvertirali kredit sukladno ZID ZPK/15 nemaju pravo na isplatu. U tom pravcu je tuženik citirao Odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske i to poslovni broj Rev-1359/2019-8 od 17. rujna 2024., Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022., Rev-637/2019-2 od 15. studenog 2022. te i presude Županijskog suda u Zagrebu, koji u svojim Odlukama poslovni broj GŽ-729/2025-2, GŽ-253/2023, GŽ-4717/2024-2 i GŽ-2819/2023-2, dijeli stavove Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

39. U odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev, nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, tuženik je primijetio da se radi o preinaci tužbenog zahtjeva, takvoj preinaci se protivio, a ukoliko sud dopusti navedenu preinaku i istakao kako tuženik ističe prigovor zastare na sve preinačene iznose.

40. Tužiteljica se ranije očitovala o prigovorima tuženika te i kod istih ostala navodeći da zahtijeva restituciju zbog preplaćenih kamata koje su proizašle od jednostranih promjena kamatnih stopa od tuženika i taj zahtjev nije povezan s valutnom klauzulom već isključivo s pravnim posljedicama ništetnosti ugovorne odredbe o jednostranom određivanju kamatnih stopa. Zbog činjenice da je odredbom članka 1111. ZOO/05 propisano da svaka osoba koja je bez pravne osnove stekla korist na štetu druge osobe treba tu korist vratiti, a budući da je odredba o jednostranoj promjeni kamatne stope proglašena ništetnom tada su sve kamate naplaćene temeljem te odredbe ništetne i tužitelj ima pravo povrat tih iznosa temeljem restitucije kao što ima pravo zahtijevati i korist koju je tuženik stekao po osnovi tečajnih razlika.

41. Sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka Borisa Belunjaka jer je isti argumentiran i stručan i vještak je odgovorio na sve postavljene upite detaljno, a u Nalazu i mišljenju je za svaku argumentaciju iznio uvjerljivo obrazloženje koje je prikazao i pojedinačnim i zbirnim brojčanim iznosima.

42. Naime, vještak je točno utvrdio koji iznos je tuženik tužiteljici priznao po osnovi preplate temeljem Sporazuma o konverziji i upravo u Tablici 7. prikazao iznose više plaćenih anuiteta do visine ukupno plaćeno u HRK zbog primjene promjenjive redovne kamatne stope i zbog primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK u otplati kredita, u odnosu na srednji tečaj HNB za HRK na dan isplate kredita i početno ugovorenu redovnu kamatnu stopu od 4,50%, a umanjene za iznos priznate preplate po konverziji kredita iz CHF u EUR, u HRK i u EUR. U Tablici broj 7. se može utvrditi da je vještak u Koloni 6. imao u vidu da je ostatak preplate po konverziji kredita iz CHF u EUR 8.908,24 HRK i upravo je za taj novčani iznos umanjio sveukupne razlike više plaćenog do visine više plaćenog po osnovi utjecaja kamate i valutne klauzule, za preplatu po konverziji.

43. Naime, tužiteljica u stupnjevitoj tužbi neodređeno postavlja tužbeni zahtjev i onda tužbeni zahtjev koji je neodređeno postavljen u stupnjevitoj tužbi ne predstavlja niti djelomično povlačenje tužbe (u situaciji ako je vrijednost predmeta spora prema uređenom tužbenom zahtjevu manja od vrijednosti predmeta spora označenoj u tužbi), niti predstavlja preinaku tužbe (u situaciji ako je vrijednost predmeta spora prema uređenom tužbenom zahtjevu veća od predmeta spora koja je bila označena u tužbi). Dakle, tužiteljica koja je podnijela stupnjevit tužbu i nakon provedenog financijskog vještačenja je određeno postavila tužbeni zahtjev na iznos od 6.475,91 EUR ukupno odnosno zahtijevala na pojedinačne novčane iznose, kako stoji u izreci

presude, zateznu kamatu od dospijeca pa do isplate, nije preinacila tuzbu, a postaviti restitucijski tuzbeni zahtjev nije mogla utvrditi bez provođenja financijsko-knjigovodstvenog vještacenja. Dakle, sud ocjenjuje da bi u predmetima po tuzbama korisnika kredita u švicarskim francima bila dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještacenjem, pod uvjetom da je takav restitucijski zahtjev već bio postavljen. Međutim, uvažavajući Nalaz i mišljenje vještaka tužiteljica je samo uskladila tužbeni zahtjev po osnovi promjenjive kamatne stope i tečajnih razlika, a uz umanjenje priznate preplate prema Sporazumu o konverziji od 8. veljače 2016.

44. To znači da bi u skladu sa zaključkom Građanskog odjela Vrhovnog suda RH od 26. studenog 2021. nakon provedenog vještacenja bila dopuštena preinaka tužbe. U ovom sporu je bilo dopušteno da tužiteljica postavi tužbeni zahtjev tek nakon što se provede tj. izvede dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještacenjem, a prema zahtjevu iz rješenja poslovni broj: P-301/2019-17 od 23. lipnja 2025. Isti stav je zauzeo i Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj U-III-4474/19 od 29. ožujka 2020. pa ovaj sud zaključuje da je opravdan u cijelosti postavljeni restitucijski tužbeni zahtjev nakon provedenog vještacenja.

45. Kako tuženik nije predložio dokaze u pravcu utvrđenja činjenica da su tužiteljica i tuženik o pojedinim ugovornim odredbama, u unaprijed formuliranom ugovoru pojedinačno pregovarali, tada treba zaključiti da su odredbe naprijed navedenog Ugovora o kreditu od 26. listopada 2006., u dijelu u kojem je redovna kamata promjenjiva sukladno Odluci banke o kreditiranju građana i u dijelu u kojim se anuiteti vežu uz valutu CHF, bile sastavni dio Ugovora sastavljenog po tuženiku, a u tim odredbama tužiteljica kao korisnik kredita s tuženikom kao kreditorom nije pregovarala. Dakle, tužiteljica nije imala utjecaj na sadržaj ugovornih odredbi pa je istoj, a sukladno načelu savjesnosti i poštenja, kao jednom od temeljnih načela obveznog prava, nametnuta obveza koju tužiteljica objektivno nije mogla sagledati kao cjelinu u vrijeme zaključenja Ugovora. Radi toga su takve odredbe nepoštene sukladno odredbama članka 81. stavak 1. i 2. ZZP/03, upravo zbog toga što se o tim odredbama nije pojedinačno pregovaralo pa su te odredbe uzrokovale znatnu neravnotežu o pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača. Kao što je već istaknuto, tužiteljica nije imala utjecaj na unaprijed utvrđene formulirane odredbe Ugovora pa su navedene odredbe utvrđene ništetnim.

46. Činjenica što je između stranaka zaključen Dodatak osnovnom Ugovoru i to 8. veljače 2016., a kojim su izmijenjene odredbe osnovnog ugovora u pogledu valutne klauzule, kamatne stope i dr., a o čemu su se ugovorne stranke sporazumjele, nije prepreka za ocjenu nepoštenosti odnosno utvrđenja ništetnosti pojedinih odredaba ugovora iz 2006., u dijelu u kojem je redovna kamata promjenjiva, sukladno Odluci banke o kreditiranju građana i u dijelu u kojim se anuiteti vežu uz valutu CHF. Naime, ništetnost nastupa po samom Zakonu i nastaje od trenutka sklapanja pravnog posla pri čemu ništetan Ugovor ne postaje valjan niti kada uzrok ništetnosti naknadno nestane, osim u izuzetnim slučajevima, kada je zabrana manjeg značaja, a Ugovor je u cijelosti ispunjen (članak 326. ZOO/05) što u ovom predmetu nije slučaj. To znači da je sud prihvatio stav tužiteljice da nakon provedene konverzije ista ima pravo u redovnom sudskom postupku preispitati jesu li navedene ugovorne odredbe nepoštene odnosno posljedično ništetne. Dakle, u ovom parničnom predmetu provedena konverzija nije dovela do uspostavljanja pravične ravnoteže u ugovornim

odnosima između stranaka pa prihvaćajući općeprihvaćenu činjenicu da tužiteljica kao korisnik kredita ne može kumulirati preplatu koja joj je priznata konverzijom (8.908,24 HRK), valjalo je dosuditi razliku po navedenim osnovama, a razlika koju tužiteljica osnovano zahtjeva utvrđena je upravo po financijsko-knjigovodstvenom vještaku tako kako je vještak pojedinačne iznose i zbirni iznos utvrdio u Tablici broj 7. te istakao da se razlike po svakom pojedinačnom anuitetu mogu utvrditi u Tablici 7., u Kolonama od 4. – 8. (stranice 223 – 225 spisa).

47. Tužiteljici navedeni novčani iznosi pripadaju jer je odredbom članka 1115. ZOO/15 propisano da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove tada se moraju vratiti plodovi i platiti zatezne kamate i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. U konkretnom predmetu stjecatelj odnosno tuženik je nepošten i onda je u obvezi platiti zateznu kamatu na svaki pojedinačni novčani iznos od trenutka primitka svakog više plaćenog mjesečnog iznosa pa do isplate, a kako je to utvrdio vještak. Banka tj. tuženik je djelovala u okviru svoje profesionalne djelatnosti i kako je utvrđeno, nepošteno, pa budući da je tužiteljica preplaćene iznose zahtijevala točno od dana kada ih je preplaćene utvrdio vještak tada joj je sud dosudio zateznu kamatu sukladno odredbi članka 29. stavak 2. ZOO/05, a jer je ista definirana tako kako ju je zahtijevala tužiteljica, a što je sukladno i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 78/15, 114/22, 155/23).

48. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP jer je tužiteljica u cijelosti uspjela sa konačno postavljenim tužbenim zahtjevom.

49. Imajući u vidu vrijednost predmeta spora zbroj zatraženih iznosa po navedenim osnovama upravo iznos od 6.475,91 EUR tada je prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23) u ovom parničnom predmetu opunomoćeniku tužitelja za sastav tužbe priznata nagrada u iznosu od 200,00 EUR, za sastav obrazloženog podneska u kojem se tužiteljica očitovala na tuženikov odgovor na tužbu priznata je opunomoćeniku nagrada u iznosu od 200,00 EUR, kao i za sastav obrazloženog podneska od 21. travnja 2026. u kojem se tužiteljica postavila tužbeni zahtjev.

Opunomoćenik tužiteljice je nazočio pripremnom ročištu od 21. srpnja 2020., koje je odgođeno, a i pripremnom ročištu od 5. listopada 2020. na kojem je zaključen prethodni postupak. Za nazočnost odgođenom pripremnom ročištu opunomoćeniku je priznata nagrada temeljem Tbr. 9. točka 2. OT, a za nazočnost pripremnom ročištu na kojem je zaključen prethodni postupak opunomoćeniku je priznata nagrada u iznosu od 200,00 EUR jer prema označenoj vrijednosti predmeta spora, odvjetnik ima pravo zahtijevati 100 bodova ili 200,00 EUR, jer je vrijednost 1 boda 2,00 EUR (Tbr. 54. OT). Opunomoćenik tužiteljice je nazočio ročištima za glavnu raspravu na dane 8. studenog 2023. i 11. svibnja 2026., pa mu pripada nagrada u iznosima od po 200,00 EUR, a kako je zamjenik opunomoćenika tužiteljice nazočio i ročištu za donošenje, objavu i uručenje pisanog sastava presude priznata mu je nagrada u iznosu od 100,00 EUR (50 bodova) temeljem tarifnog broja 9. točka 3. OT/23.

Tužiteljica je platila sudsku pristojbu za podnesenu tužbu u iznosu od 53,09 EUR u vrijeme kada je bila obveznik plaćanja pristojbe sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18 - dalje u tekstu: ZSP/18) i sukladno Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj: 53/19, 92/21), pa je i ovaj iznos tužiteljici sud priznao u cijelosti i nakon što je tužiteljici priznat i trošak

financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u iznosu do 398,17 EUR, ukupno je utvrđen trošak tužiteljice koji predstavlja izdatak tužiteljice u ovoj parnici, a taj izdatak iznosi 1.851,26 EUR (1.400,00 EUR – nagrada opunomoćeniku-odvjetniku + 53,09 EUR – pristojba + 398,17 EUR – trošak vještačenja) i taj novčani iznos je sud tužiteljici dosudio sa zateznom kamatom od dana donošenja presude pa sve do isplate jer je tužiteljica zateznu kamatu zahtijevala sukladno odredbi članka 151. stavak 3. ZPP-a.

U preostalom iznosu od 419,46 EUR, valjalo je zahtjev za isplatom troška sa zateznom kamatom odbiti jer naknadno uplaćeni iznos (172,55 EUR) radi utvrđenja obračuna zatezne kamate i dr. po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke tužiteljica nije koristila prilikom postavljanja tužbenog zahtjeva, a što znači da sud ocjenjuje kako je radi utvrđenja pravno-relevantnih činjenica po vještaku financijsko - knjigovodstvene struke bio opravdan trošak samo do iznosa od 398,17 EUR.

50. Zbog iznesenih razloga odlučeno je kao u izreci.

U Požegi, 16. lipnja 2026.

Sudac:
Ljubomir Mirković

Uputa o pravu na žalbu

Protiv ove presude dozvoljena je žalba. Podnosi se ovome sudu pismeno u roku od 15 dana od dana primitka presude. O žalbi odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Odvjetnica Maja Nepehal, Mesnička 2, 34000 Požega
2. OD Porobija & Porobija, Iblerov trg 10/VII, 10000 Zagreb

Broj zapisa: **9-30889-815aa**

Kontrolni broj: **02878-039f1-6c35e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.